Doğan Kardeş

SAYI 51 16 ARALIK 1974 150 KURUŞ

MURAT'IN İŞ GEZİSİ

(28 - 29. sayfalarda)

ALMANYA'DA SATIŞ FİYATI: 0,80 DM

SATRANÇ OYUNUNUN TARİHÇESİ

Satrancın ne zaman ve nerede doğduğu, kesin olarak bilinmemektedir. İncelenecek olursa, satranç oyununun bütün eski uygarlıklarca bilindiği ve oynandığı ortaya çıkar.

Böylesine yaygın bir oyunun hangi ülkede doğduğunu saptamak, hiç şüphesiz ki oldukça güçtür. Fakat, yapılan kazılarda çıkartılan en eski kalıntılar, eski Pers ve Hindistan Uygarlığına dayanmaktadır. Buna göre, satrancın doğum tarihinin 7'nci yüzyıl olduğu söylenebilir.

Bu bilgilerden giderek, birçokları, satranç oyununun doğum yerinin de büyük bir ihtimalle Hindistan olduğu konusunda fikir birliğine varmışlardır.

Satrancın, Hindistan'dan Avrupa kıtasına nasıl yayıldığı da, kesin olarak bilinmemektedir. En yakın ihtimalle, satrancı önce İspanyollar ülkelerini zapteden müslüman'lardan öğrenmişler, sonra bütün Avrupa'ya tanıtmışlardır. İtalyan'lar ise, satrancı Bizans uygarlığından öğrenerek, Kuzey Avrupa'ya yaymışlardır.

Tarih boyunca, satranç takımının taşları 500 ayrı şekle bürünmüştür. Önceleri belirsiz şekillerde olan bu taşların, 11. yüzyıla doğru aynı kalıpların tekrarından faydalanılarak, belirli şekillerde kullanıldığı görülür. Fakat, satranç oyununu öğrenen her ülke, kendi folklor ve geleneklerine dayanarak, özel şekiller geliştirmişlerdi. Bu şekillerde çoğu kez tarihî bir olay, bir savaş meydanı veya roman kahramanları canlandırılmıştır.

Satranç taşları, genellikle tahtadan yapılarak, çok ucuza mal edilirdi. Fakat, saray efradı ve zengin asiller için hazırlanan takımlar, genellikle şekillerini kral, kraliçe ve maiyetinden alır, kıymetli taşlar, elmaslar, yakutlarla süslenirdi.

1849'dan sonra, satranç takımları için tek şekil kabul edildi.

Bugün kullanılan şekiller, o tarihten itibaren benimsenen standart ölçülere uygundur. Fakat, el sanatlarına değer veren bazı meraklıların, hâlâ eski metodlarla, muhtelif şekillerde satranç takımları hazırlamakta ve böylece bu eski sanatı sürdürmeye devam etmekte olduğu görülür.

Satranç yüzyıllardır toplumların yüksek tabakalarında oynanan bir oyundur. çeşit çeşit şekillerde yapılan bu oyun taşlarının en basit şekilde olanları tahtadan yapılanlar. Ama satranç taşlarının porselenden fildişine, hatta gümüşe kadar değişen değerde olanları var.

AİLE ORMANDA BİLE DEĞİŞMEZ

Aile, toplumun en küçük parçasıdır. İçindeki bireylerin birbirlerine sımsıkı bağlı olduğu, her acıda, her problemde birbirlerine dayanak oldukları bu toplum, dünyanın en uygar yerlerinde de, vahşi orman diplerinde de değişmez. Aynı hisler içinde bulunan kişilerin sadece davranışları değişik şekillerde olur.

Hayvanlar âleminde de bazı cinsler içinde aile bağları gerçekten kuvvetli olan yaratıklar vardır. İşte aşağıda bir aslan ailesi... Birbirlerinin yanında oturmuş âdeta bütün bir günün yorgunluğunu çıkarıyorlar. Yanlarına tehlikeli bir hayvan yanaşsa, ya da güzel bir av kokusu alsalar, hemen aslan baba ayağa fırlayacak ve ailesini korumak için cephe alacak... Tabii bu arada anne de yavruları için elinden gelen fedakârlığı esirgemeyecek.

YERLİ MALI HAFTASI İÇİNDEYİZ...

Son yıllarda nedense hepimizi bir meraktır aldı çocuklar. En ufak bir eşyayı bile alırken Avrupa malı olup olmadığına bakıyoruz. İçimize öylesine bir inanç yerleşmiş ki, sanki Avrupa'dan ithal edilen herhangi bir eşya, kendi imalâtımızdan çok daha iyi, çok daha güzelmiş gibi hemen dış ülkelerden gelenini tercih ediyoruz.

Geçenlerde Avrupa'ya giden bir arkadaşım anlattı. Paris'in en lüks mağazalarından birinden bir kutu şeker almış burada hediye etmek için... Oteline gidip paketi açtığı zaman neyle karşılaşmış biliyor musunuz? Türkiye'nin hemen her yerinde satılan bir kutu şekerle... Kutunun üzerindeki marka bile aynıymış... Üstelik kenarında TÜRKİYE'DE İMAL EDİLMİŞTİR damgası bile varmış...

En küçük bir örnek! Bunun yanı sıra babalarınızın merakla aldıkları kupon kumaşları da sayabiliriz. Yine bir dostumdan duydum. İngiltere'de büyük bir mağazadan en iyi cins kumaşı istediği zaman, karşısına bir top Sümerbank erkek kumaşı çıkarmışlar hem de ne övgülerle!.. Arkadaşım hem utanmış, hem de ülkesinde imal edilen bir kumaşın bu kadar övülmesinden gurur duymuş...

Bana kalırsa, bir eşini kendi imalâtlarımız arasında bulacağımız hiç bir eşyanın Avrupası'nı almamak gerek... Böylece, küçük de olsa ekonomimize bir katkıda bulunmuş oluruz.

NUR İÇÖZÜ

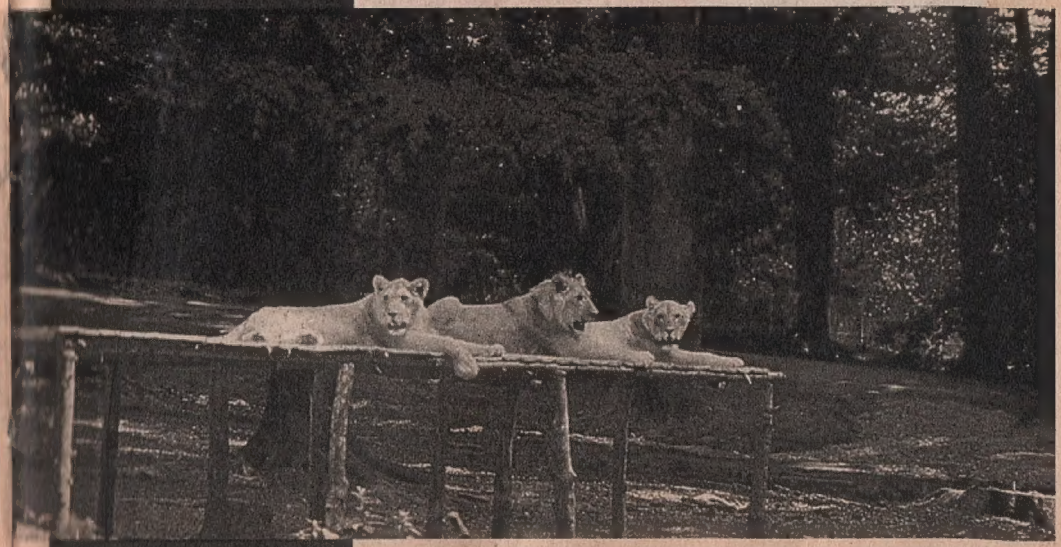

ADIM ADIM AYA DOĞRU

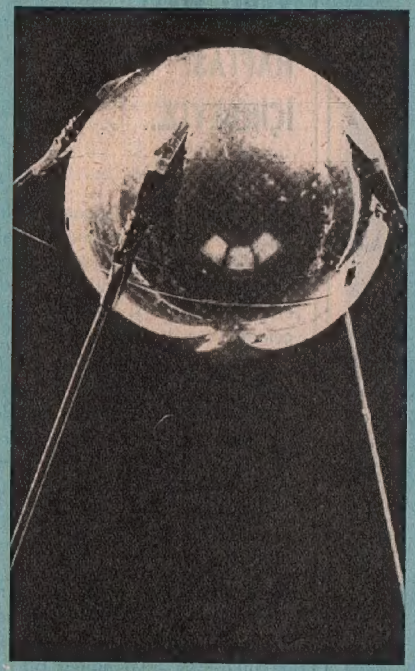

Dünyanın ilk sunî uyudusu olan 1957 yılında, dün-Sputnik 1, 4 ekim ya yörüngesine oturtuldu. (Rus yapısı olan bu roket, Milletlerarası Jeofizik yılında ateşlendi). Bütün dünya Sputnik I'i heyecanla izlerken, gazeteler haberi büyük manşetlerle veriyorlardı. Yüksek tirajlı Amerikan gazetesi, Rus başarısını tüm Amerika'ya böyle duyurmuştu.

Uzay Çağına Giriş

DÜNYA YÖRÜNGESİNDE İLK SUNİ UYDU

II. Dünya Savaşı'ndan sonra, roketlerin geliştirilmesi için yapılan çalışmalar, teknik amaçlar yanında, politik emeller de taşıyordu. Amerika Birleşik Devletleri'nin Hava Kuvvetlerinin, en değerli beynelmilel bombacılarına sahip olduğunu bilen Rusya, Stalin'in «Transatlantik Roketler» diye adlandırdığı, büyük bir sıvı yakıtlı roketler projesini hazırladı. Rusya, her ne kadar Peenemünde grubunun birkaç kilit noktasına sahip olmuşsa da, elindeki bu mühendis ve teknisyen kadrosu, geçmişte edindikleri tecrübeler ve bilgileri sayesinde, V-2 tipi bomba roketlerinden tekrar yapabilmeyi başarmışlardı. 1949 yılının sonlarına doğru, Rusya'daki mühendislerin yaptığı her V-2 roketi, hedefini hiç şaşmadan bulabilecek kadar mükemmelleştirilmişti. Bu V-2'lere, T-1 adı verildi.

Bu esnada Amerika Birleşik Devletleri tam 66 adet V-2 roketi ateşlemişti. Bu deneylerin dördünde, roketlere maymun konmuştu. Artık V-2'den daha büyük, daha gelişmiş roketlerin yapılmasına girişilebilirdi. Bu amaçla, kadronun başında White Sand çölünden, daha geniş bir alana yayılıp, daha ileri deneyler yapabilecekleri, Alabama'nın Redstone bölgesine taşındılar. Burada, yeni tip bir sıvı yakıtla çalışan roketlerin deneyleri yapıldı. 1953 yılında, bu yakıtla ateşlenen roket, 250 metre yüksekliğe ulaştı. Rokete, Redsone adı verildi.

1957 temmuzu ile 1958 yılının aralık ayına kadar olan devre, dünya devletleri tarafından «Milletlerarası Jeofizik yılı» olarak ilân edildi. Dünyanın tüm bilim adamları, bu yıl içinde araştırmalarını hep «Dünya» gezegeni hakkında yeni bilgiler edinmeye, dünyamızı tanımaya atmosfer tabakasını ve güneşi incelemeye yönelteceklerdi. Üzerinde yaşadığımız dünyanın bilinmeyen yönlerini aydınlatmak üzere kabul edilen bu yıl içinde edinilen bütün bilgiler, bütün dünya ülkeleriyle paylaşılacaktı. Araştırmalar, bütün dünya ülkelerine açıktı.

Bu devre, bilim yönünden olduğu kadar, politik yönden de büyük önem taşıyordu. Çünkü, bilimsel araştırmalar, dünyanın en büyük güçlerinin, barış ve kardeşlik içinde, beraberce çalışabilecekleri ender alanlardan biriydi.

Milletlerarası Jeofizik Yılı (IGY) için her ne kadar bütün ülkeler katkıda bulunabileceklerse de, elinde bulundurduğu teknik eleman, maddî olanaklar ve o güne kadar tecrübelerden edindikleri bilgileriyle, Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyet Rusya'nın, en fazla potansiyale sahip oldukları muhakkaktı.

IGY için planlanan çalışmalar, atmosferin üst tabakalarının, güneşin, uzay boşluğunun ve çeşitli atmosfer olaylarının incelenmesini ve daha yükseğe ulaşabilen roketlerin denenmesini kapsıyordu. En büyük projelerden biri de, insan yapısı sunî bir uyduyu, dünya yörüngesine oturtabilmekti.

1955 yılında, Amerika Birleşik Devletleri, IGY içinde, küçük roketler ateşleyerek, dünya yörüngesine oturtacağını, bütün dünyaya ilân etti. Akabinde, Sovyet Rusya da aynı yıl içinde dünya yörüngesine girecek bir roketin hazırlığı içinde olduğunu bildirdi. Uzay yarışı, giderek hız ve heyecan kazanıyordu. Bakalım sonuç, hangi ülkeye gülecekti...

Amerika Birleşik Devletleri, Vanguard projesini hazırlayarak ilk sunî uyduya sahip olan ülke unvanını taşıyabilmek için, büyük bir hızla çalışmalara girişti. Bu arada Ruslar, çalışmalarını sessiz sedasız yürüterek, 1957 yılının ekim ayında, (184 pound) ağırlığındaki bir sunî uyduyu ateşleyerek, dünyanın yörüngesine oturttular. Sonuç, büyük bir başarıydı. Bütün dünya, bu haberin heyecanıyla çalkalanıyordu. Rusların, «Dünyanın etrafında dönen volcu» anlamına gelen Sputnik I adlı sunî uydusu, dünyada kopardığı fırtınalardan habersiz, yolculuğuna devam ediyordu. Artık anlaşılmıştı ki, insanoğlunun başaramayacağı şey yoktu.

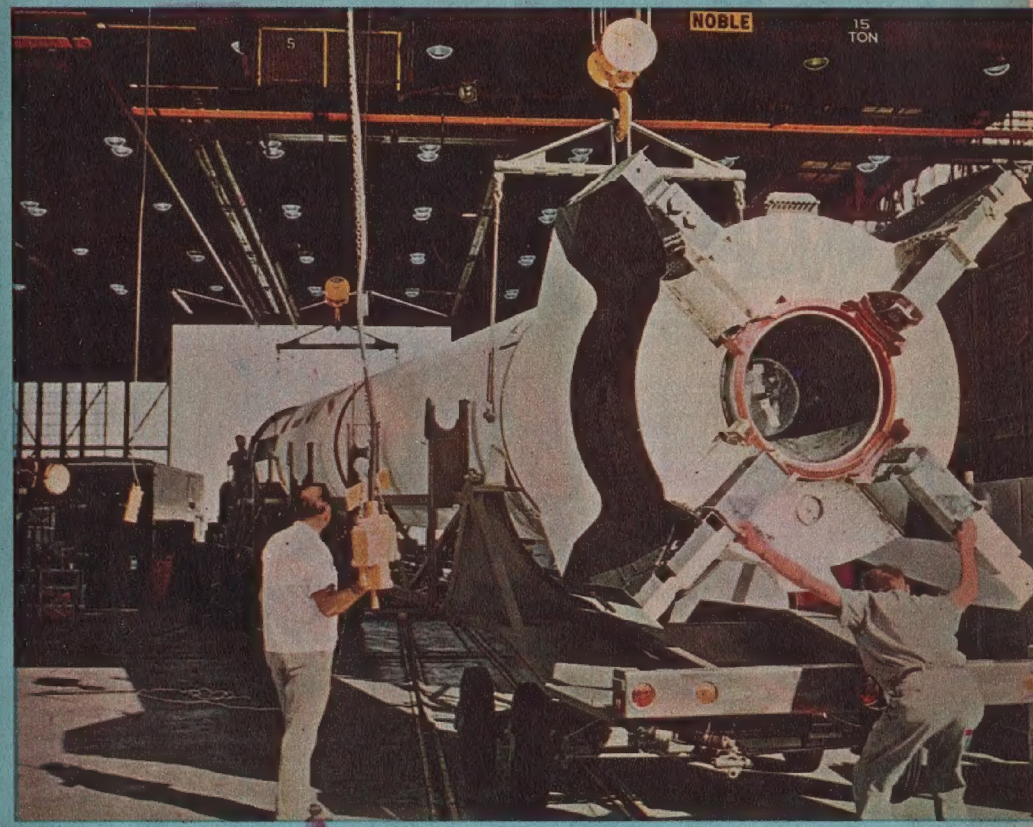

1952 ve 1954 yılları arasında ABD'nin en güçlü roketi, Redstone idi. Sıvı yakıtla çalışan Redstone, 250 metre yüksekliğe ulaşabiliyordu. (Bu rokete Redstone bölgesinde yapıldığı için bu ad verildi).

MACERALAR OKULU

31

KAY DOUGLAS KIZ SPORCULAR YETİŞTİREN BİR OKULDA ÖĞRETMENDİR. KAZANDIĞI BİR BURS SONUCU, İSKOÇYA'DA YENİ AÇILAN BİR KAYAK OKULUNA MİSAFİR OLARAK GİTTİ. AMA DAĞLARDA YAŞAYAN KABİLELER ONUN ÜRKMESİNE YOL AÇTI...

İKİ KABİLENİN YILLARDIR SÜREN KİNİ KAY'I ŞAŞIRTMIŞTI... GERÇEKTEN DE BU KİN BÜYÜK FACİALARA SEBEP OLABİLİRDİ KERİYELERDEN ALINAN SATONUN OKUL OLMASI ONLARI KIZDIRMIŞ, KENDİ TARİHLERİNE YAPILAN BİR SAYGISIZLIK OLARAK KABUL ETMİŞLERDİ BU DURUMU...

MAKRUN BABANIN VERDİĞİ KAĞIT, KERİYELER TARAFINDAN KALEME ALINMIŞ BİR TEHDİT MEKTUBUYDU...

Bu gün ilk ihtarı aldın MAKRUN... Ama durmayacaksan seni yeni yeni ihtarlar bekliyor. Haberin olsun. KERİYELER UNUTMAZ VE AFFETMEZ...

KAY VE ANGUS MEKTUBU OKUMAYI TAM BİTİRMİŞLERDİ Kİ...

DEĞİŞİK TONDA ÇALIYOR

SAVAŞ İLAN EDEN BİR GAYDA ŞARKISIDIR BU...

RONALD.. GAYDANI AL VE DERS VERŞUNLARA HEMEN

GENÇ ÇOCUK DIŞARI ÇIKTI.

O BENİM BÜYÜK OĞLUM... BU TOPRAKLARIN YEGÂNE VARİSİ.... O KABİLEMİN ŞEFİ OLDUĞU ZAMAN KERİYELERLE ARAMIZDA PROBLEM KALMAYACAK..

BİR KAÇ DAKİKA SONRA GENÇ RONALD ÇALGISINI ÜFLEYEREK YÜRÜMEYE BAŞLADI...

ERTESİ SABAH ERKENDEN KAYAK DERSLERİ BAŞLAMIŞTI... ÖĞRENCİLER TELESİJE İLE DAĞA ÇIKIYORLARDI.

KERİYELERİN SABOTAJ YAPACAKLARINDAN EMİN MİSİN ANGUS?

İSMİM GİBİ EMİNİM... ŞİDDETİ SEVMEYİZ..

GÖNDERİLEN BİR NOTTA YENİ OLAYLAR OLACAĞI YAZIYORDU... NE YAPACAKLAR ACABA?

AZ SONRA TEPEDEYDİLER....

HEPİNİZİN ACEMİ KAYAKÇILAR OLDUĞUNUZU BİLİYORUM, ONUN İÇİN KÜÇÜK HAREKETLERDEN İŞE BAŞLAYACAĞIZ...

FAZLA UZAKLAŞMAMIŞLARDI Kİ.

ANGUS ŞURAYA BAK. BİRİSİ TELEFERİK DİREĞİNLE OYNUYOR. NE YAPIYOR?

BİLMİYORUM, AMA ŞİMDİ ANLAYACAĞIZ. KERİYELERDEN OLMASI İMKANSIZ.....

DEVAMI VAR.

4 SİHİRLİ YUMURTA

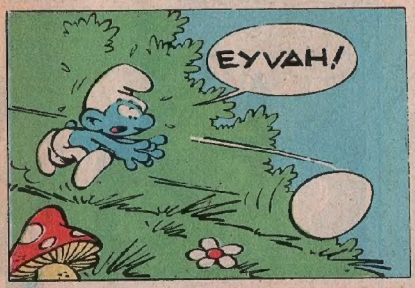

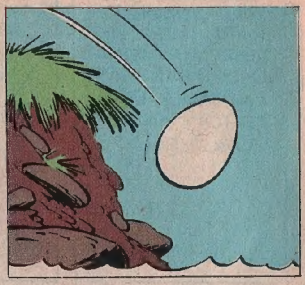

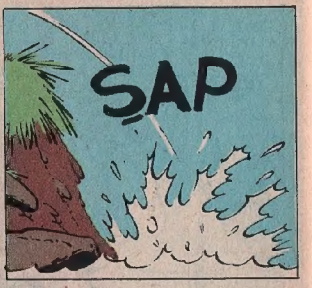

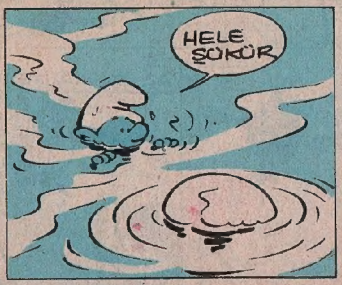

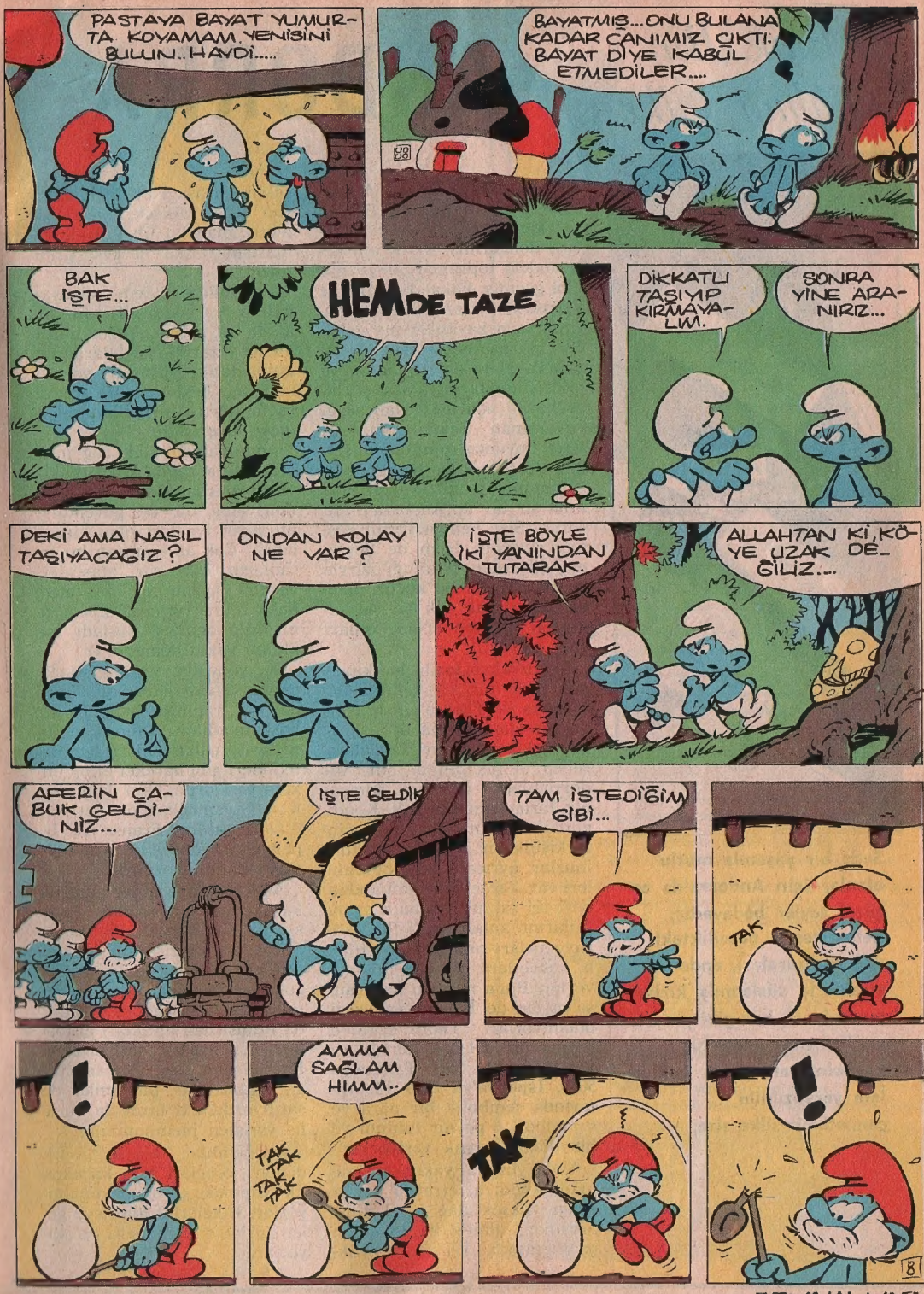
PASTAYA BAYAT YUMURTA KOYAMAM. YENİSİNİ BULUN.. HAYDİ.....
BAYATMIŞ... ONU BULANA KADAR CANIMIZ ÇIKTI. BAYAT DİYE KABUL ETMEDİLER....
BAK İŞTE...
HEMDE TAZE
DİKKATLI TAŞIYIP KIRMAYALIM.
SONRA YİNE ARANIRIZ...
PEKİ AMA NASIL TAŞIYACAĞIZ?
ONDAN KOLAY NE VAR?
İŞTE BÖYLE İKİ YANINDAN TUTARAK.
ALLAHTAN Kİ KÖYE UZAK DEĞİLİZ....
AFERİN ÇABUK GELDİNİZ...
İŞTE GELDİK
TAM İSTEDİĞİM GİBİ...
TAK
!
AMMA SAĞLAM HIMM..
TAK TAK TAK TAK TAK
TAK
!
8

DEVAMI VAR.

Minik Bir Tabiat Ülkesi

ANDORRA

Sade bir yaşamla mutlu olanlar için Andorra'da en güzel şeyler bedavadır; nefes kesen güzellikteki dağ manzaraları, ender çiçeklerle süslenmiş kırlar, temiz hava, buz gibi pınarlar ve hemen hemen hiç kaybolmayan güneş ışıkları. İşte yeryüzünün cenneti bir ülke size.

BİR hikâye dolaşır Andorra'lıların dilinde. Şeytan saf kan atına atlayarak dünyayı dolaşırmış. Avrup'nın kuzeyindeki topraklardan rüzgâr gibi geçmiş. Fakat İspanya ile Fransa'yı ayıran Pirene dağlarının sarp kayalıklarına gelince, cins atın narin ayakları bu sert kayalara dayanamamış ve binicisini silkeleyip atmış. Dik ve kayalı uçurumlardan aşağı yuvarlanan Şeytan Andorra köyü boyunca uzanmış, düşerken de bazı izler bırakmış.

İnanmıyorsunuz, değil mi? Ama siz bir de Andorra'lılara sorun. Size hemen yerini göstereceklerdir. Hem de Şeytanın düşerken bıraktığı izlerle beraber. Tabiî bu küçük ülkede anlatılacak pek bir şey olmadığı için bu efsane onları epey oyalar.

Andorra'nın tarihi hakkında pek fazla bir şey bilinmiyor. İspanya ile Fransa'nın arasında yer alan bu ufacık ülke epey çekişmelere ve kavgalara sebep olmuş. Şimdi hür Andorra'lıların üzerinde kimsenin fazla kontrolü yok. Kendi günlük işlerini yürütmek için 24 kişilik bir genel kurul kurmuşlar, ayrıca 6 tane de valileri var. Zaten uzun zamandan beri iki sahipli olmanın avantajlarını anlamışlar. İki «koruyucu»ları olduğundan silâhlı kuvvetlere, ihtiyaç duymuyorlar. Buna rağmen ne Fransa'ya, ne de İspanya'ya vergi ödemiyorlar. Yalnız eskiden kalma bir gelenek gereğince, her iki yılda bir Fransa'ya 5000, İspanya'ya 2000 TL. tutarında sembolik bir para ve 6 jambon, 6 peynir tulumu ve bir düzine tavuk veriyorlar.

Yedi yüzyıla yakın bir zaman, Andorra, etrafını çevreleyen yüksek dağ barikatları arasında, dünya ile ilişkiden uzak yaşadı. 360 metre yükseklikten aşağı düzlüğü olmayan ve en yüksek tepesi 1200 metre olan bu ülke, Andorra'lılardan başka herkesi ürkütürdü.

Bu minik ülkede yaşayan halkın bir kısmı çiftçidir, bir kısmı da çoban. Yazın bütün aileler dışarıda, yaylalarda taş kulübelerde yaşarlar ve koyun, keçi beslerler. Ancak toprağın dörtte biri ekilip biçilmeye elverişlidir.

Andorralılar tipik dağ insanıdır: kısa boylu, koyu renkli, yabancılardan daima şüphe eden, ama bir de güvendiler mi gayet iyi dost olan kimselerdir. Çok az konuşan bu insanların eski bir atasözleri vardır: «Ağzını çok fazla açan balık ölür.» (veya «Balık ağzını fazla açmaya başladı mı, ölümü yakın demektir»)

20. yüzyılda, Fransa ve İspanya, Andorra'nın sınırlarında yol yapınca bundan hiç hoşlanmadılar. Dünyadan uzak yaşamaları onlara hem istedikleri gibi hareket etme imkânı veriyordu, hem de güneşli dağ yamaçlarında yetiştirdikleri tütünü Fransa ve İspanya'ya yüksek fiyatla götürüp satabiliyorlardı.

Andorralılara göre, gümrük kaçakçılığı suç değildi. Sadece bir alış verişti. II. Dünya Savaşı'ndan sonra bir şey keşfettiler. Fransa'da arabalar çok ucuzdu. İspanya'da ise iki misli fiyata satılıyordu Onlar da Fransa'dan aldıkları arabaları İspanya'ya satıyorlardı. Bunun yanı sıra, Fransız ipeği, ayakkabılar, parfümler de satılıyordu. İki taraf da bu alış verişten memnundular.

Andorralılar bugün artık dağları, tepeleri aşıp kaçakçılık yapmak gereğini duymuyorlar. Ülkelerini görmeye gelen turistler epey para bırakıyorlar.

Maden ocaklarında çalışıp yorulan işçiler yukarıda gördüğünüz acaip kaptan şarap içerek yorgunluklarını hafifletmeye çalışırlar.
Tatil günleri bütün köy halkı toplu halde gezmeye ve kiliselere dua etmeye giderler.

EVİNİZDE

ilkokuldan ortaokula uygulamalı ozan test

OZAN Testlerini seçkin, tecrübeli ve uzman öğretmenler hazırlar.

OZAN Testleri ilkokul 5. sınıf derslerinin bütün konularını içine alır.

OZAN Testleri ortaokula giriş sınavlarına hazırlanan öğrencilerin en büyük yardımcısıdır.

OZAN Testleri öğrencileri yalnız kolejlere girişe hazırlamaz, parasız yatılı okullara, ilköğretmen okullarına, yabancı dille öğretim yapan okullara, özel okullara ve beşinci sınıf bitirme sınavlarına da hazırlar.

OZAN Testleri uygulamalıdır. Uygulayıcı (Öğrenci) her testi çözümledikten sonra değerlendirilmek üzere OZAN Yayınevi'ne gönderir.

OZAN Yayınevi kendisine gönderilen her testi hemen çözer, yanlış ve doğruları işaretler, değerlendirir.

OZAN Testleriyle birlikte test tekniğini öğreten açıklamalar verilir. Bu açıklamalar yolu ile öğrenciler her tür test uygulamasının çözüm yollarını öğrenirler.

OZAN Testleri yurdun en uzak köşelerine kadar gider ve kurslara katılmak olanağı olmayanları evlerinde bulur, onları hazırlar.

OZAN Yayınevi test uygulayanlara girecekleri her okulun sınavları, zamanları ve koşulları hakkında bilgi verir.

OZAN Testlerini çözebilenler girdikleri sınavları da kazanırlar. Onun için OZAN Testleri başarının bir garantisidir.

OZAN Yayınevi'nin öğretmen ve öğrenciler için yayınladığı kitaplar Milli Eğitim Bakanlığınca yardımcı ders kitabı olarak kabul edilmiş ve okullara tavsiye edilmiştir.

OZAN test öğretmeninizi evinize getiriyor.

Hemen bugün broşürümüzü isteyiniz.

ozan yayınevi test bürosu
kardeşler pasajı no: 105 beyazıt/istanbul-tel: 264446

ORTAOKULA GİRİŞTE BAŞARI İÇİN
evinizde uygulamalı ozan test

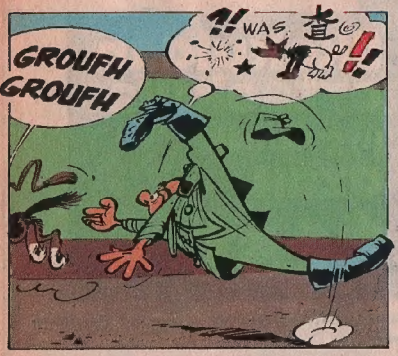
GROUFH GROUFH
?! WAS ?!

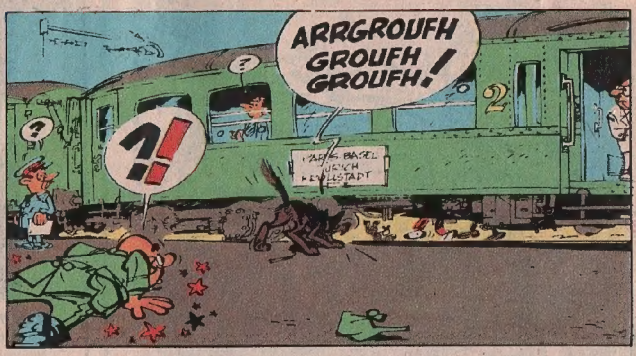
ARRGROUFH GROUFH GROUFH!
?
?!

BRETZEL POLİSİ ALARM ÇIĞLIKLARI ATMAKTA BİRİNCİDİR. BİR IŞLIK, BİR DÜDÜK HEMEN KORKUNÇ BİR ETKİ YAPAR. ZORLU BİR ANTREMAN, KOCA BİR OPERASYON BAŞLAR. İŞTE BAKIN...
ALA
TRRIIIIIIT
TRRRIIIIIIIT
RM
TRRIIIIIIIT

GRRÔÔ GROUFH
HAAAÏAÏAÏ- AÏAÏAÏAÏE!
?

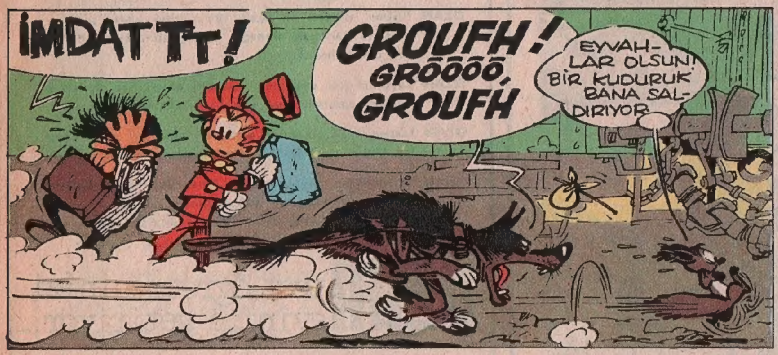
İMDATTT!
GROUFH! GRÔÔÔÔ, GROUFH
EYVAH- LAR OLSUN! BİR KUDURUK BANA SALDIRIYOR

TRRRRIIIIIT TRRRIIIIIIT
BAK ALDIRMIYORUM BİLE. HİÇ BİR KÖPEK SPİP'İ YAKALAYAMAZ BİZ SAKLANALIM AMA ŞVİÇ.. ÇABUK OL.
YÜ..YÜ..YORÛ- YEMİYORUM.. YÜ... YÜRÜYEMİYORUM ŞA..SA...ŞANA

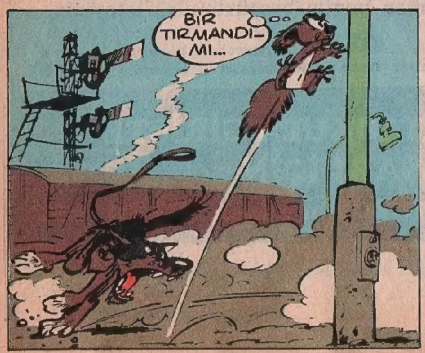
BİR TIRMANDI- MI...

BU DEMİR AĞAÇLARA TIRMANILA- MIYORKİN
SCRRIIIIIIT

CASUS VAR! DÜŞMAN VAR! ALARM!
?
TRRRIIIIIT
YA İŞTE ORADA KOŞAN İKİ TİPEİZ.

SERÜVENLERİ

ÖET: Bretzelburg kralının hapiste olduğunu öğrenen Sipru ve arkadaşları ona yardım etmeye çalışırlar. Fakat gizli polisler onları arar ve izlerini bulur.

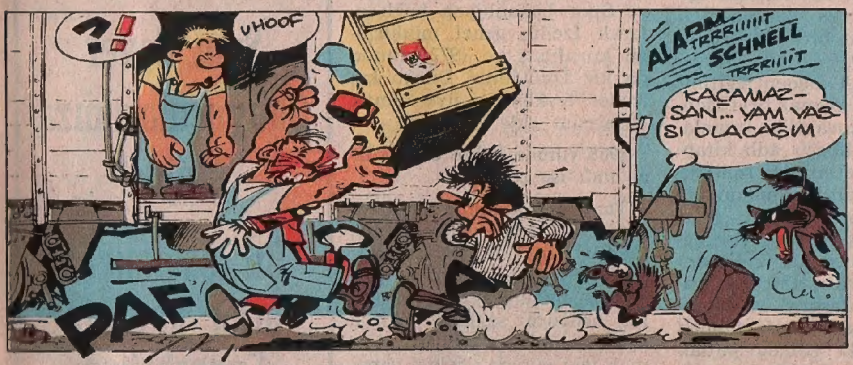

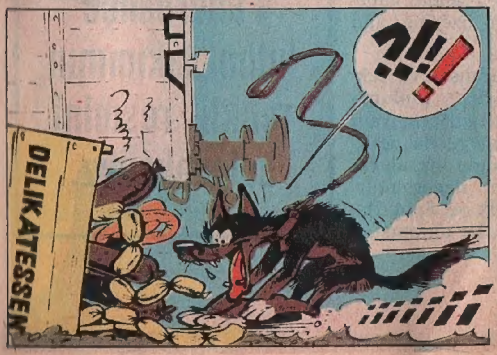

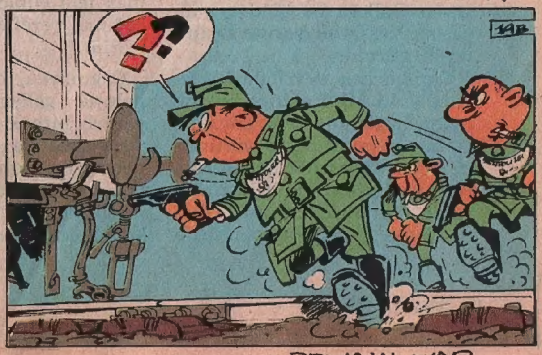

DEVAMI VAR.

Derleyen: Alâettin Metin

İZCİLİĞİN TARİHÇESİ

Ülkemizde izcilik fikri ilk olarak 1910 yılında doğdu. O zamanki izcilere keşşaf denirdi.

Daha sonra meşrutiyet devrinde yapılan devrimlerin eğitim hayatımıza kazandırdığı yeniliklerden biri de izcilik olmuştur. 1915 yılında Darüşşafaka Lisesi beden eğitimi öğretmeni ve oymak beyi Mehmet Sami Karayel'in yayınladığı «İzci rehberi» adlı kitapta, memleketimizde izciliğin kurucusu olarak zamanın öğretmenokulu müdürü Nafi Atıf (Kansu) ve manastır öğretmenokulu müdürü Ethem Nejat gösterilir. Daha sonraları ise Galatasaray ve İstanbul liselerinde keşşaf taburu kuruldu. 1912 yılında patlak veren Balkan harbinden sonra ise Keşşaflık yerine İzcilik ocağı kuruldu.

Cumhuriyet devrinde ise izcilik kolu Millî eğitim bakanlığına bağlandı. Daha sonraları bu kuruluşun iyi yürümesi için 1935 yılında Beden Eğitimi ve İzcilik müdürlüğü kuruldu. Türk izcileri 1947 yılında Paris'te VI Jamboriye'de yapılan toplantıda beynelmiler izcilik teşkilâtına kabul edildiler. 1960 yılından sonra ise Türk izcileri uluslararası alanda kendini göstermeye başladı. 1970 yılında Gençlik ve Spor bakanlığına bağlı olarak İzcilik genel müdürlüğü kurulmuş ve 1972 yılında da kız İzciliğimiz, Dünya kız izciler teşkilâtına üye olmak başarısını elde etmiştir.

1968 yılında kabul edilen İzci andı ise şöyledir:

Tanrı'ya, vatanıma karşı vazifelerimi yerine getireceğime, İzcilik türesine uyacağıma, başkalarına her zaman yardımda bulunacağıma, kendimi bedence sağlam, fikirce uyanık, ahlâkça dürüst tutmak için elimden geleni yapacağıma şerefim üzerine and içerim.

Çağımızda, bilimsel ve teknolojik gelişmeler, topluma yararlı birçok değerlerin yanı sıra, sorunlar meydana getirmiş ve bu meyanda insanların boş zamanlarını değerlendirmesi için Gençlik ve Spor Bakanlığınca tedbirler alınmıştır.

OKULDA BAŞARILI BİR SPORCU MUSUNUZ?

O halde okulda başarılı olduğunuz spor dalını ve derecesini bize bildirir, resminizi de gönderirseniz, siz de bu sayfalarımızda yer alabilirsiniz.

DİKKAT!

Spor Sever Okuyucularımıza Müjde!

Bu sayımızda arka kapakta Fenerbahçe futbol takımının renkli resmini bulacaksınız.

Gençler Amatör Liginden Sonra

ADANA'DA MİNİKLER LİGİ KURULUYOR

«Dünya'da en çok ilgi çeken spor hangisidir?» şeklinde bir soru sorsak şüphesiz herkes futbol der... Okul dönüşünde çantasını kapıdan içeri fırlatan öğrencilerden, öğle paydosunda çalıştığı fabrikanın boş arsasında koşan işçiye kadar herkes fırsat buldukça meşin topla uğraşır...

Neden meşin topa ve futbola bu kadar aşırı ilgi vardır?. Süratli ve kolay olduğu için tabiî. Bunun içindir ki emeklemeye başlayan bir bebek dahi anne, baba, demeden önce topla oynamaya başlar.. Başlar ama, büyük bir hazine olan gençlik iyi eğitilmediği için mahalle arasından kendini kurtaramaz.. İşte, bu alışılagelmiş düzenden kurtulan Adana bölgesi, miniklerden meydana gelen bir futbol ligi kuruyor..

Ülkemizde ilk kez amatör genç takımlar futbol ligini kuran Adana bölgesi, şimdi hazırl hazırl minikler futbol liginin kurulması için temaslar yapıyor..

AMAÇ İYİ FUTBOLCU YETİŞTİRMEKTİR...

Bir Dünya kupasını geride bıraktık. Bütün ülkeler şimdiden dört yıl sonra yapılacak Dünya kupasına hazırlanıyor.. 12-16 yaşındaki gençlerle haşır, neşir olan futbolun büyük isimlerinin hedefi de gençlik.. Yepyeni bir takım.. Biz de bunun hazırlıkları içindeyiz. Millî takım antrenörü Coşkun Özarı ülkemizdeki yetenekli gençleri toplamanın, bulmanın hazırlığı içinde.. İşte bu yolda yürüyen Adana Millî mensucat yöneticileri Türkiye'de yayılacağına inandıkları minikler liginin daha iyi futbolcuların yetişmesine olanak sağlamak için ilgili makamlarda gerekli girişimlerde bulunuyorlar.. Açılacak futbol okulunda, sporumuzun isim yapmış yöneticileri gençlere dersler verecek, onları eğitecek ve iyi birer sporcu olarak takımlara transferlerini sağlayacak..

Gençler amatör liginin ilgi görmesinden sonra minikler liginin de ilgi göreceğini ve büyük kentlerde en kısa zamanda açılacağına inanan Adanalı yöneticiler şimdiden kulüp binalarında öğrenci kayıtlarına başladılar.. Futbol oynamak veya futbol bilgisini genişletmek isteyen her gence kapıları açık okulun..

Ancak şunu da unutmamak gerekir. Spor bilinçli yapıldığı vakit spor olur.. Ünlü İngiliz hoca Alf Ramsey, şu öğütte bulunuyor: «Önce topa düzgün vurmasını öğrenmelisiniz.. Hiç bir zaman burun topa vurulmaz.. Ayağınızı topun altına sokarak vurmanız için bir duvarın karşısına geçip alışıncaya kadar antrenman yapmanız gerekir..»

STINGREY

DÜNYA HAVA KONTROL TEŞKİLATI, HAVA DURUMLARINDA GÖRÜLEN ACAİP DEĞİŞİKLERİN NEDENİNİ ARAŞTIRMAK ÜZERE STİNGREY EKİBİNİ GÖREVLENDİRDİ... PASİFİĞİN ORTASINDA BELİREN BÜYÜK BUZ DAĞINDA İNCELEMELER YAPAN FONS VE TROY GARİP BİR YAPIYLA KARŞILAŞTILAR...

YA ÜZERİMİZE SALDIRAN OLURSA NEREDEN KAÇABİLİR DERSİN TROY...

TEK ŞANSIMIZ YAKALANMAMAYA ÇALIŞMAK FONS.. ŞİMDİ GEL ETRAFA GÖZ ATALIM.. ÇABUK OL İYİ OLUR...

BELKİ DE ÖZELLİKLE SESSİZ BURLARI... BİR TUZAK OLABİLİR...

İŞTE BÜTÜN SORULARIMIZI CEVABI FONS... BİRİM SONRA HERŞEY ORTAYA ÇIKAR...

BAK FONS GÖRÜYORMUSUN... YİRMİ TANE KADAR VARLAR HERHALDE...

EVET... HEPSİ DE NÜKLEER ROBOTUN BAŞINDALAR... SOĞUTUCU BİR TERTİBAT GALİBA...

GARİP BİR ELEKRONİK SİNYAL DUYULDU..

ŞUNLARA BAK TROY... ELEKTRİKLE ÇALIŞIYORLAR

OLABİLİR FONS, AMA YAYDIKLARI IŞIĞIN NE OLDUĞUNU ANLAMALIYIZ..

ELEKTRİK AKIMIYLA BEŞLENDİKLERİNİ SÖYLEYEBİLİRİM...

PEKİ AMA NE YAPACAKLAR..

BİLMEM AMA BAŞKA DÜNYALARDAN BURAYA GELDİKLERİ MUHAKKAK...

AMA BİRDEN....

AMA ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ BİLMEM SONUNDA YAKALANDIK İŞTE..

ACAİP ROBOTLARDAN BİRİ KONUŞMAYA BAŞLADI.....

ELLERİNİZİ KALDIRIN VE YÜRÜYÜN YABANCILAR...

NE YAPACAKSINIZ...

DOKTOR ONLARA TEST UYGULAMALARINIZI YAPACAKMISINIZ?

EVET İYİ BİRER ÖRNEK....

İKİ METAL ADAM KAHRAMANLARIMIZI ÖNLERİNE KATTILAR.

BUNLARIN ELLERİNDEN KURTULMANIZ MUCİZE OLACAKSANIRIM.

BENİM DAHA İLGİNÇ FİKİRLERİM VAR TROY.. ÖNCE NE YAPACAKLAR BAKALIM.

DÜNYALILAR KONUŞMAYIN...

TROY VE FONS GARİP BİR LABRATUVARA GETİRİLDİLER.

BAZI PROBLERİMİZ VAR. ONLARI HALLEDİMEKTE BANA YARDIMCI OLACAKSINIZ. SİZLERİ BAZI ZORUNLU TESİLERDEN GEÇİRECEĞİZ

BİR AN ÖNCE DENEMELERİNİZE BAŞLAYIN DOKTOR NE KADAR ÇABUK İŞİMİZİ HALLEDERSEK İYİ OLUR.

TABİİ KOMUTANIM.. ŞİMDİ BAŞLIYORUM MERAK ETMEYİN...

TROY VE FONS ÜZERİNDEKİ KAR ELBİSELERİ BİR ANDA YOK OLDU DERKEN...

BURADA KALAKALDIK ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ TROY?

OYUNA KATILACAĞIZ FONS. TEK ÇARE BU...

BAŞLAMAYA HAZIRIM BEN DÜNYALILAR SİZLER DE BANA İYİ YARDIM EDERSENİZ HÜRSÜNÜZ...

SİZE YARDIM EDECEĞİMİZİ SANIYORSANIZ YANILIYORSUNUZ İĞNE KAFALILAR...

AMA...

BEN GİDİYORUM FONS..

DELİMİSİN TROY?

DİNLE DOSTUM.. BURADAN KURTULMAMIZ BİR ŞEYLERİ ANLATMAMA BAĞLIYSA BEN RAZIYIM BUNA

BEN HAZIRIM.

DİNLE YABANCI, ONU SADECE PSİKOLOJİK DENEMEYE TUTACAĞIM SADECE

SEN BİR CANİSİN TROY... BEKLEMEZDİM BU İHANETİ.

DEVAMI VAR.

DÜŞKÜN ÇOCUK

YAZAN
Kemalettin
Tuğcu
OYNAYANLAR
Hakan Tanfer
İbrahim ve Müşfik

16

ÖZET: Öksüz bir çocuk olan Yılmaz başından geçen olaylardan sonra bir avukatın yanına girerse de avukatın Avrupa'ya gitmesi yüzünden yeniden açıkta kalır ve bir müddet başka bir yerde iş bulur.

BİR KÜÇÜK KIZ

Yılmaz bir akşam işten dönüyordu. Sıkıntılı bir hava idi. Kestirme olsun diye arsalardan, yangın yerlerinden eve gidiyordu. Böyle tenha bir yolda giderken, kılıksız bir adamın, küçük bir kız çocuğunu elinden tutmuş götürürken gördü.

Çocuk sekiz yaşında kadar vardı. Köylü çocukları gibi giydirmişlerdi. Yılmaz onu görünce içini çekmiş ve kendi kendine:

— «Benim kardeşim de bu kadardır,» demişti.

Acaba kardeşi ne yapıyordu? Yoksa onun da başına felâket gelmiş miydi? Üvey babası sözde onu çok severdi. Bir aralık, annesiyle evlenmeden önce çocuğu alıp götürmüş, bir iki hafta başka yerde bırakmıştı.

Yılmaz epeyce yürümüştü. Hava büsbütün kararmıştı. Beş, on adım ötesi iyi seçilemiyordu. Bir çocuk ağlaması duydu. Büyük bir yangın yerindeydi. Ötede beride yer yer duvarlar, kümbetler vardı.

Dinledi. Ağlama sesi duvarın arkasından geliyor, birisi homurdanıyordu:

— «Senin adın Fatma, anladın mı? Fatma! Başka bir isim söylersen, saçlarını işte böyle yolarım; tokatları işte böyle yapıştırırım!»

Küçük, kısık çığlıklar geliyor, şamar sesleri duyuluyor, sonra çocuk ağlaması, sanki ağzı avuçla kapatılmış gibi boğuluyordu.

Yılmaz, olduğu yerde donup kalmıştı. Biraz sonra o adam, çocuğu sürükler gibi götürürken önünden geçti. Yılmaz'ı görmemişti. Söyleniyor ve çocuk da tıkana tıkana cevap veriyordu:

— «Senin adın ne?»
— «Fa... Fa... Fatma.»
— «Annen?»
— «Öldü.»
— «Baban?»
— «Öldü.»
— «Başka kimsen var mı?»
— «Yok. Amcam var.»
— «Adın ne senin?»
— «Gü... Gü... Şey, Fatma.»
— «Sen, benim tembihlerimi gene mi unuttun ha?»
— «Vallahi, billâhi amcacığım, unutmayacağım. Tövbe amcacığım! dövme amcacığım. Bak, burnumdan kan akıyor. Tövbe amcacığım.»
— «Eğer seni bıraktığım yerde gevezelik edersen, gelir seni alırım; kuyuya sarkıtırım.»

Yılmaz, taş kesilmişti. Çocuğun hıçkırıklarını dindirmek için, eliyle küçük ağzını kapattığını ve adamın onu sürükleyip götürdüğünü görüyordu.

Adam, çocukla beraber caddeye çıktı. Hemen oracıkta, bir büyük binanın kapısını çalmaya başladı.

Yılmaz yürüyüp gitti. Fakat o gece uykusu kaçtı. Çocuğun sesi kulaklarından hiç eksilmiyor, burnundan akan kanla kızaran küçük elini. hıçkırıklarını durdurmak için ağzına kapatması gözlerinin önüne geliyordu.

Fatma, bu küçük Fatma kimdi? Bu adam onu neye dövüyordu? Babası değil, amcası da olsa, bu kadar küçük kızı öyle dövmezdi. Hem çocuk kendi adını bilmiyor muydu da, yeniden ezberletiyorlardı.

Yılmaz, birden yatağının içinde doğruldu. Karanlıkta çocuğun yüzünü hatırlamaya çalışıyor, aklına gelen şeyler onu deli ediyordu.

— «Sakın bu çocuk benim kardeşim olmasın? Benim gibi, onu da çiftlikten alıp götüremezler mi?»

Bu çok, çok fena bir şey olurdu. Artık bunu yapamazlardı. Fakat Yılmaz'ın kafası durmadan işliyor, aklına hep fena şeyler geliyordu:

— «Adın ne dediği zaman, şaşırdı. Gü—Gü... dedi. Güzin mi diyecekti yoksa? Sonra Fatma dedi. Sonra bu adam, kuyuya sarkıtırım diyordu. Beni de öyle korkutmadılar mı? Sakın Güzin olmasın bu çocuk? Ona köylü elbisesi giydirip adını değiştirerek evlâtlık diye bir yere veremezler mi? İyi ama, neden bunu yapsınlar?...»

Yılmaz yine düşünüyordu... Davalarla uğraşmış, neler duymamıştı. Böyle, kendisini ortadan kaybettikleri gibi, kardeşini de başlarından atamazlar mıydı? O zaman babalarından kalan bütün mal annelerinin üstüne geçecekti.

Yılmaz birden dişlerini sıktı:

— «O kadın bunu yapmaz,» dedi. «O kadın, o annem bunu yapamaz... Beni aramadı. Belki de arayamadı. Fakat Güzin'den ayrılamaz. Belki kardeşimi onun elinden zorla koparıp kaçırdılar; sonra da dediğimizi yapmazsan çocuğunu öldürürüz, derler...»

Kötü yürekli adam küçük kızı çimdiklerken sanki içimden bir şeyler kopmuş gibi oldu. Daha sonra kardeşime benzettiğim küçük kızı aramak için gittiğim eve girerken onu bulabilecekmişim gibi bir his vardı içimde.

Yılmaz, yatağının içinde kıvranıyordu:

— «Ah, hiç olmazsa on sekiz yaşında olsaydım...»

O zaman daha kuvvetli ve çok daha cesaretli olur, çiftliğe gider, olup bitenleri anlardı. Eğer lâzım gelirse o kötü adamlarla boğuşurdu. Fakat şimdi zayıftı ve büyük erkeklerle döğüşecek kuvveti yoktu.

Günün yorgunluğu ve üzüntüler onu uyuttu. Ağır bir uykuya daldı. Fakat bu, tatlı bir uyku olmadı. Rüyasında babasını gördü. Zavallı babası, yalın ayak, çamurlar içinde yürüyor ve ona sesleniyordu: «Yılmaz, Yılmaz evlâdım, kardeşin nerede? Kardeşini bulsana!..»

Yılmaz hıçkırıklarla uyandı. Kolu, kanadı kırılmış gibiydi. Yine daldı. Yine aynı rüyayı gördü. Babası yalın ayak, çamurların içinde koşuyor, kardeşini arıyor ve ona sesleniyordu.

Hanife teyze, hıçkırıklarını duymuş; kapıyı vurdu. Yılmaz açtı. Meraklanan kadına gördüğü rüyayı anlattı. Kadın:

— «Oğlum,» dedi. «Ölü, diri getirir. Babacığını görmüşsün. Herhalde seninkilerden birisine kavuşacaksın.»

ZAVALLI GÜZİN

Yılmaz, üç gece, üst üste aynı rüyayı görmüştü. Her sabah gözleri kıpkırmızı kesilerek kalkıyor, kadına anlatıyordu. Üçüncü sabah kadın:

— «Bunda mutlaka bir şey var oğlum,» dedi. «Babacığın senden bir şey istiyor.

Yılmaz ağlıyordu:

— «Kardeşin nerede?» diye soruyor bana...»

— «Kardeşin çiftlikte değil mi?»

— «Çiftlikteydi ama, bilmem ki...»

Yılmaz, hep o küçük Fatma'yı düşünüyordu. Acaba onu da kaçırmış, bir ailenin yanına evlâtlık mı vermişlerdi?

Kafası çok iyi işleyen Yılmaz, her şeye bir sebep arıyordu:

— «Evlâtlığa vermekle ne kazanacaklar? Anneme istediklerini yaptırmak için, onu öldürmekle mi korkutuyorlar? Eğer, o Fatma, kardeşimse, neye başka eve veriyorlar? Aramadan mı korkuyorlar?» Nihayet yumruklarını sıktı:

— «Ben böyle, eli, kolu bağlı duracak mıyım?»

Düşündü, düşündü, nihayet karar verdi:

— «O eve gireceğim. O, çocuğu yakından göreceğim!»

Bir akşam işten dönüşte iş tulumunu arkasından çıkartmadı. Üstüne ceketini giydi. Otobüse atladı. O evi buldu. Elinde elektrik pensini şaklatarak merdivenleri çıktı. Kapının içinde, kapıcı bir iskemleye oturmuş sigara içiyordu. Yılmaz:

— «Dükkâna telefon etmişler,» dedi. «Bozuk elektrik ocağı varmış. Hangi kattan istediler acaba?»

Kapıcı ihtiyar, yumuşak yüzlü, tatlı bakışlı bir adamdı:

— «Vallahi bilmem oğlum,» dedi. «Sen elektrikçi misin?»

— «Evet.»

— «Maşallah, yaşın küçük ama...»

— «Ne yaparsın baba, Allah bize de bu işten ekmek yemeyi nasip etmiş...»

— «Allah büyüktür oğlum. Haydi kapıları bir el çal, sor...»

(Devamı var)

TOBİ VE BEN

APARTMAN HOLÜNDE
GELD FRANK
KÖPEĞİ BEN ÇIKARAYIM
PEKİ
GARİP O ODAYA MI GİRECEĞİZ...

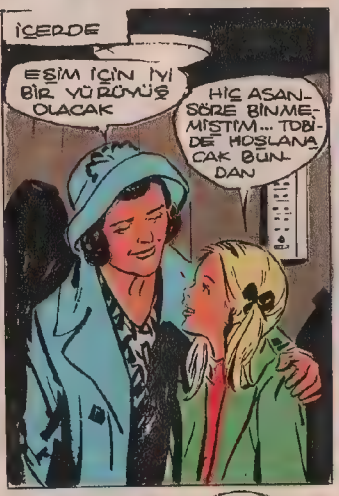
İÇERDE
EŞİM İÇİN İYİ BİR YÜRÜYÜŞ OLACAK
HİÇ ASANSÖRE BİNMEMİŞTİM... TOBİDE HOŞLANACAK BUNDAN

O AKŞAM GEÇ VAKİT...
JENİ HER AKŞAM TOBİ'Yİ SOKAĞA ÇIKARMAMA İZİN VERİRMİSİN?
TABİ NASIL İSTERSENİZ
TOBİ'YE BİR ŞEY YAPMAK İSTİYORLAR HERHALDE.. O KENDİNİ KORUMASINI BİLİR....

ERTESİ SABAH ORTALIĞIN TOZUNU ALIRKEN...
NE KADAR GÜZEL BİR KIZ... KIZINIZ MI BAYAN LANE?
EVET YAVRUM.. BİR TREN KAZASINDA KAYBETTİM... SENİN KADARDI...

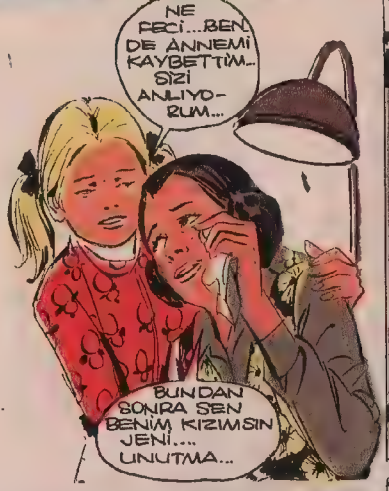
NE GEÇİ... BEN DE ANNEMİ KAYBETTİM.. SİZİ ANLIYORUM...
BUNDAN SONRA SEN BENİM KIZIMSIN JENİ.... UNUTMA...

BAŞKA BİR GÜN ALIŞ VERİŞTEN DÖNÜYORDU..
BİR KAÇ GÜNDÜR TOBİYİ BAY LANE ÇIKARIYORDI SARI BU GÜN BEN ÇIKARAYIM... İLK DEFA YALNIZ BİNİYORUM.

BU SIRADA EVDE...
NE OLDU OĞLUM JENİ'NİN DÖNDÜĞÜNÜMÜ DUYDUN.. BİR ŞEYMİ VAR?

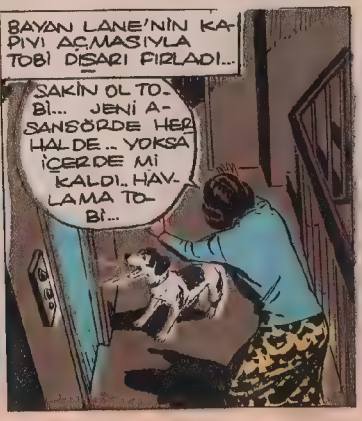
BAYAN LANE'NİN KAPIYI AÇMASIYLA TOBİ DIŞARI FIRLADI...
SAKİN OL TOBİ... JENİ ASANSÖRDE HERHALDE.. YOKSA İÇERDE Mİ KALDI.. HAVLAMA TOBİ...

TOBİ HAVLAMAKTA HAKLIYDI. ASANSÖRDE SİGORTA ATMIŞTI..
İMDAT DÜĞMESİ KIRIK KAPALI KALDI...

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Jeni Bell, annesini kaybettikten sonra, köpeği Tobi'yle yalnız kaldı. Bu arada kendilerini akraba olarak tanıtan Peter'lerin evinde zor günler geçirdi. Ama sonunda kendine iyi bir aile buldu.

TOBİ ASANSÖR KAPISINDA HAVLIYORDU. İÇ GÜDÜSÜYLE JENİ'NİN TEHLİKEDE OLDUĞUNU SEZMİŞTİ BAYAN LANE'DE TELAŞLIYDI.. AMA BU TELAŞININ SEBEBİ BAMBAŞKAYDI.....

KAPICI KOLİNS APARTMANDA SÖZÜ GEÇEN TEK KİŞİYDİ.. ONA DANIŞMADAN HİÇ BİR ŞEY YAPILMAZ.. HELE BİR KÖPEK SOKMAK APARTMANA.....

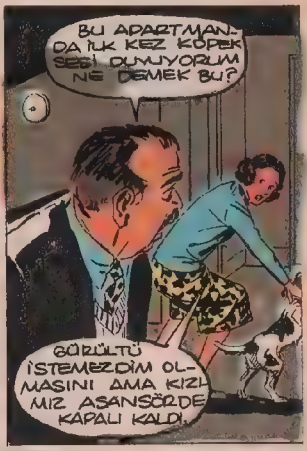

GERÇEKTEN DE TOBİNİN VELVELE ETMESİ İLE KAPICI GELMİŞ VE JENİ'NİN İÇİNDE BULUNDUĞU ASANSÖRÜ YUKARI ÇEKMEK İÇİN UĞRAŞMIŞ VE SONUNDA ASANSÖRÜ YUKARI ÇEKMİŞTİ... JENİ ASANSÖRDEN ÇIKTI...

DEVAMI VAR.

OYUN EĞLENCE BİLMECE

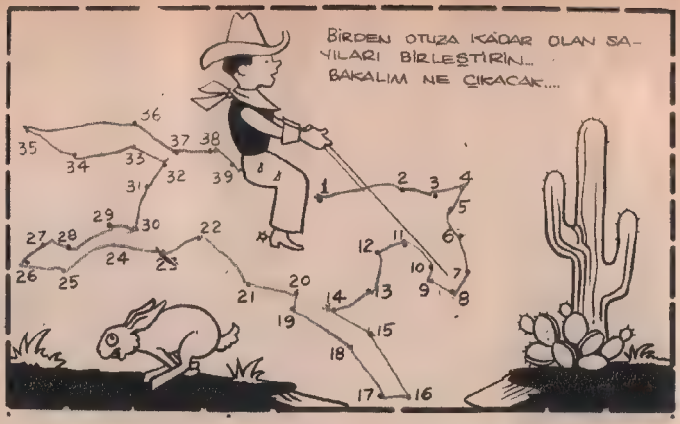

1	2	3	4	5	6	7
L	E	F	K	U	Ş	E

3 — Ben Kıbrıs'ta bir kentim.
7, 6, 2, 4, Harflerim sevimli bir hayvan.

4, 2, 1, Harflerim bir saç hastası.
7, 3, 2, Harflerim batı Anadolu'da bir yiğit.
2, 1, 7, 4, Harflerim toz halindeki maddelerin içindeki yabancı maddeleri ayıklamaya yarıyan bir araç.
4, 5, 1, Harflerim vücudumuzun bir kısmı.
4, 2, 1, 7, 6, Harflerim güzel ve yakışıklı anlamına gelir.
3, 5, 4, Harflerim kutupta yaşayan bir balık

BENİ HÂLÂ BULAMADINIZ MI?

OKULDA BAŞARI ANAHTARI

Doğan Kardeş ANSİKLOPEDİSİ

Tam takım ciltli olarak çıktı!

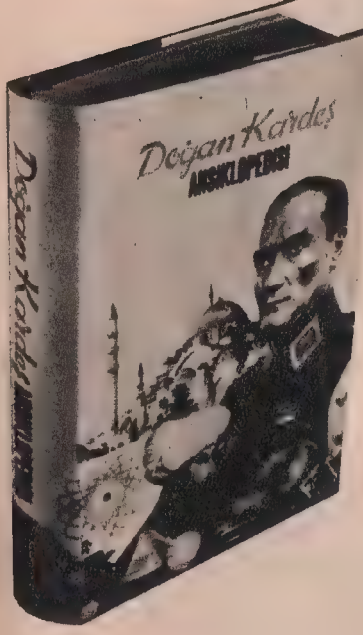

İLK VE ORTAOKUL DERSLERİNDEKİ BÜTÜN KONULAR ÇOCUKLARIN KOLAYCA KAVRAYABİLECEKLERİ ŞEKİLDE ANLATILMIŞ, KONULAR RENKLİ FOTOGRAFLARLA, RESİMLERLE AÇIKLANMIŞTIR.

1000 sayfa — 75 Lira Genel Dağıtım: BATEŞ

Mini Roman

İŞTE BÖYLE

A. ASLAN ASLANERER

Akciğerlere geldik. Olabildiğince üstlere çıkabilmek için elimden geleni yaptım. Kayıktan atladım. Taze, serin, diriltici hava gelen bacalardan birine tırmandım. Kolay olmadı. Yukarıdan gelen hava basıncı tırmanmamı güçleştiriyor. Biraz sonra soluk boşalması başladı. Şimdi aşağıdan gelen ılık rüzgâr bir parça yardımcı oluyor. Daha üstlerde işim biraz daha kolaylaşır gibi oldu. Dikine çıkıntılar, kalın tüy ve kamış gibi şeyler girişi engelliyorlarsa da çıkışı biraz olsun kolaylaştırıyorlar.

Buralarda garip bir takım varlıklara rastladım. Kimisi girmeye çalışıyor, kimisi de benim gibi çıkmaya çabalıyordu. Bir köşede sinmiş fırsat kollayan kötüleri de gördüm. Buralarda değnekli yasakçılar var. İzinsiz girmek isteyen yabancıları kovalıyorlar. Çıkmak isteyenleri de iteliyorlar. Hiç biri bana dokunmadı. Üst bacalara kadar tırmandım. Soluk alınınca sıkıca bir yere tutunup duruyorum. Soluk verilirken de tırmanmaya başlıyorum.

Çok yoruldum, bittim. Sanırım ki yolun da sonuna geldim. Birden bir sarsıntı oldu. Zelzele gibi bir şey.

Koyu, tükrük gibi bir sıva dalgası, beni aşağıdan yukarı fırlattı. İçinde kötü suratlı düşmanlar dolu bir sel dalgasıydı bu. Dalgalanma birbirini kovaladı. Kulaklarımı çatlatırcasına top patlar gibi bir ses aksırık mı desem, öksürük mü işte onlara benzer bir ses. Ama çok şiddetli, çok kuvvetli. Ne olduğunu anlıyamadan kendimi bu sıvı yumağı içinde açık havada buldum. Kötü suratlılar vıcır vıcır kaynaşıyor. Onlardan uzaklaşmak istedim. Sıvı toprağının dışına atladım. Temiz hava ciğerlerimi doldurdu. Ilık güneşin tatlı okşamalarını sırtımda duydum. Kötüler güneşten kurtulmak için kaçacak yer arıyorlardı.

Bir ses:

— «Sokağa tükürülür mü,» dedi. «Mikrop saçıyorsun?»

Ne tüküreni ne de konuşanı görebildim. Yalnız kocaman iki gölge seçebildim. Çabucak uzaklaştılar. Şimdi çevremi daha iyi görebiliyorum. Bir kaldırım kenarındayım. Hemen yanımda göl gibi bir birikinti var. Hızla küçülüyor. Kaldırım taşları da küçüldü. Birden kendimi eski boyumda, sokakta buldum. Sabah kılığı içindeydim. Her tarafım çamur ve benzeri pisliklere bulanmıştı. Az önce içinde olduğum şey şu ıslaklık olsa gerek.

Babamın öfkeli sesini duydum:

— «Sabah, sabah evden kaçar, sokakta oynarsın ha!...» Her zaman ürktüğüm bu ses şimdi bana çok tatlı geldi. Babam söyleniyordu:

— «Üstün başın ne olmuş? Nedir bu halin? Çirkefe mi, düştün?»

Hiç karşılık vermedim. Ne desem inanmıyacaktı ki... Karşısında süklüm püklüm duruyordum. İçimden de «Ben dersimi aldım, şimdiden sonra hepinizden iyi, hepinizden temiz olacağım.» diyordum.

— «Haydi çabuk, eve git, temizlen.»

Benim de istediğim buydu. Sözünü iki etmedim. Hemen fırladım. Eve koştum. Bilmem gerisini anlatmama gerek var mı? Sözün kısası başıma gelenleri kime anlattımsa inanmadı. Yalnız ben çok değiştim. Artık eski obur, tenbel, pis çocuk değilim. İnsan yapısına ait bilgilerim de çok kuvvetli. Herkes buna şaşıyor. İşte böyle!..

SON

eğlencelik

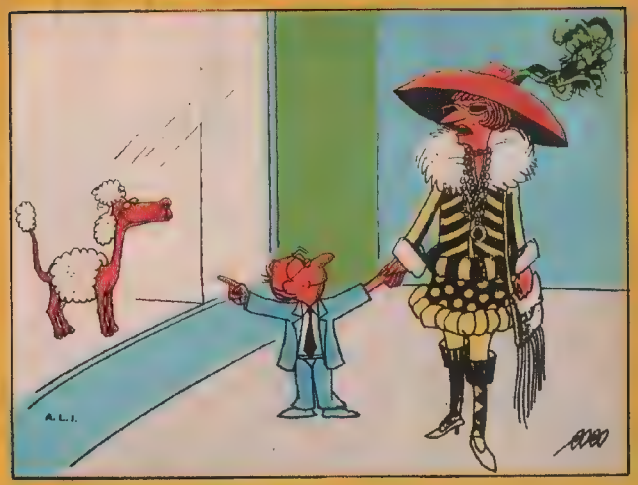

— *«Fazla süslü şeyleri sevmediğimi bildiğin halde hâlâ bu köpeği almam için nasıl ısarar edebiliyorsun?»*

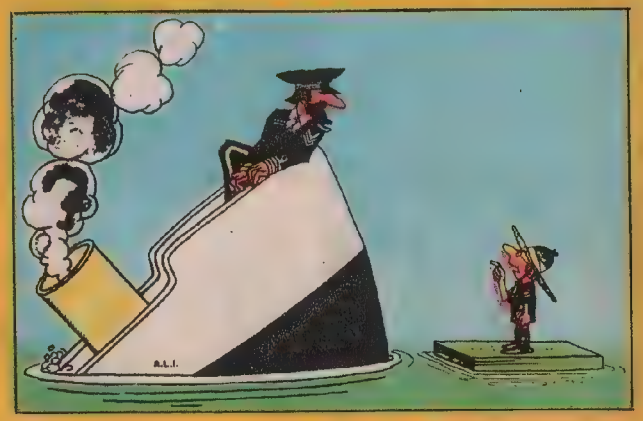

— *«Size bir yardımım dokunabilir mi efendim?»*

TAŞTAN YÜNE

Hawai'deki bir volkan patlayıp da etrafa lifli taş toplar yayana kadar, kimse taşın eritilip ateş geçirmez, sağlam bir iplik haline getirilebileceğini tahmin edemezdi.

Pasifik Okyanusu'ndaki Hawai adasında gürüldeyen kızgın bir volkan aşağıya yumuşak, ince tüylü, keten helvasına benzer toplar atıyordu. Volkanın etkisinden uzak olan yerlerde çocukların ilgisini çeken bu toplar onlar için bir nevi sürpriz oyuncaktı.

Çocuklar oyuncaklarının nereden geldiğini merak etmeden sevinçle oynarken, büyükler canları sıkılmış bir şekilde topların geliş sebebini arıyorlardı. İnançlarına göre, Pele Volkanı kızgın bir şekilde saçlarını yolup asağıya fırlatıyordu. En sonunda halk Pele'yi yatıştırmak için etrafında dans edip, şarkı söylemeye başladılar ve volkan söndü.

Pele volkanının saçları hikâyesi, bilim adamlarının kulağına kadar gitti. Bazı bilim adamları bu konu ile ilgilendi. Üzerinde araştırmalar yaptılar. Bu topların, volkanın sıcaklığı ile lif haline gelen erimiş volkan taşlarından oluştuğunu ve sıcak gazlarla top şeklini aldığını anladılar.

Bir bilim adamının aklına parlak bir fikir geldi. Volkanın erittiği taşları aynı şekilde kendileri eritip asbest (yanmaz taş) gibi izole malzemesi olarak kullanamazlar mıydı? Üstelik çok daha ucuza malolurdu.

İsveç'te kışlar çok soğuk olduğundan, bu taşlar sıcağı muhafaza etmek için ideal oluyordu. 1937 yıllarında burada faaliyete geçen bir fabrika «taş yünü» ismini verdiği bu ateş topları modelinden imâl etmeye başladı. Son zamanlarda izole malzemesine ihtiyaç o denli arttı ki, fabrika gece gündüz, ses ve soğuk geçirmeyen bu «taş yünü»nden imâl ediyor.

Taş yünün yapılışı: Kireç taşı, diabase denilen bir çeşit taş ve kok kömürü, 2000°C ısı veren bir fırına gönderilerek, bu büyük ısının taşı eritmesi sağlanıyor. Eriyen taş hızla dönen tekerlekler üzerinden akarak başka bir bölüme geliyor. Bu bölüm o kadar hızla dönüyor ki, sıvı halindeki taş ince teller halinde dışarıya çıkarak, saçımızdan 15 defa daha küçük bir kalınlıkta soğuyup sertleşiyor.

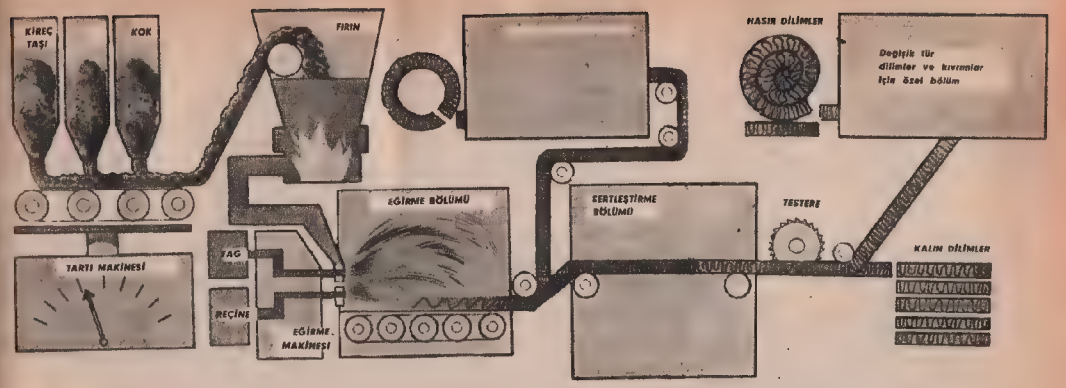

Lifli taştopların yün haline gelinceye kadar geçirdi evreler yukarıda görülmektedir.

Sıvının dondurularak eğrilmesi esnasında katılaştırıcı olarak reçine ilâve ediliyor. Aynı zamanda konulan yağ, liflerin toz tumaz ve su geçirmez olmasını sağlıyor. Yeni eğrilen lifler, eğirme bölümünden nakletme bölümüne gönderiliyor. Bu safhada yün, kalın bir şerit halindedir. Bundan sonra sertleşme fırınında reçinenin iyice sertleşmesi sağlanır.

Taş yününden elde edilen bütün maddeler bu şekilde imâl olunur. Daha sonra dilim dilim kalıplar veya bükülmüş halat şekline getiren özel makinalarda kullanışa göre şekil verdirilir.

Cam yünü, evlere inşası bitmeden evvel yerleştirilirse, daha kolay ve iyi olur. Fakat eski ev sahipleri de evlerini kışın soğuktan, yazın sıcaktan koruyan bu izole malzemesinden faydalanabilir.

Bilhassa İngiltere'deki inşaat tarzı, sonradan izole edilebilmeye çok elverişli. Çünkü evler çift duvarlı yapılıp, arası boş bırakılmıştır. Arada bırakılan bu hava boşluğundan gaye, rutubeti önlemektir. Bu arada, çift duvar tek tuğla duvardan daha iyi sıcaklığı muhafaza ederse de, sıcaklığın bir kısmının uçup gitmesine engel olamaz. İzole malzemesi özel bir sıkıştırıcı makine ile bu iki duvar arasındaki boşluğa yerleştirilerek, eski evlerin de ısı kaybına uğraması önlenebilir.

İzole malzemesi aynı zamanda gürültüyü de süzer. Evde sessizlik sağlar. Sonradan da yerleştirilebilecek olan bu cam yünü şeritleri, hem dışarının gürültüsünün içeriye girmesini önler, hem de içerideki seslerin yankı yapmasına mani olduğundan, iç sükûneti temin eder. Bilhassa hastaneler için idealdir.

Bir tesadüf sonucu bulunan bu cam toplarının marifetleri saymakla bitmiyor. Aynı zamanda yangından korunmaya karşı da kullanılan taş yününü Hawai'deki çocuklar görse herhalde oyuncak toplarının bu kadar işe yarıyabileceğine inanamazlar.

İsveç'teki bir dağın taşlarından elde edilen cam yünü hammaddesi bir milyon sene yetecek kadar çok. Demek ki hiç korkmayalım, petrol azalsa bile, ısı koruyucu ham madde daha çok yüzyıllar dünyamızı idare edecek.

MURAT'IN İŞ GEZİSİ

Gençlik parkının havuzu kenarında bütün dert ve sıkıntılarından kurtulup rahata kavuştuğunu söyleyen Murat bu arada rahatlıkla işlerini de düşünmeye fırsat bulabildiği için hayatından çok memnun.

Yanıbaşımda duran telefon sabırsızca çalmaya başladı. «Alo... Doğan Kardeş mi?..» Bu tatlı çocuk sesi hiç de yabancı değildi. Hemen tanımıştım.

— «Evet Murat. Merhaba...»

— «Sizi rahatsız ettim. Bir haberim var da.»

— «Hayrola... ne oldu?»

— «Ankaraya gidiyorum. Bir iş yolculuğu... Benimle gelir misiniz?..»

— «Tabiî Murat memnuniyetle...» diye cevap verdim ama çok da şaşırdım doğrusu.

«Herhalde dinlenmek için geziye çıkıyor olmalı» diye düşündüm kendi kendime.

Ve... Evet çocuklar, bu telefon konuşmasından 2 gün sonra Ankara'ya giden trende Murat'la konuşurken gerçekten onun bir iş gezisine çıktığını anladım. Yapılacak çok işi vardı... Annesinin yardımıyla bir plan yapmış ve 3 günde yapacağı işleri ayarlamıştı. Bu küçük adamın ilk ve esaslı işi Fransız televizyonu için hazırlanan dökümanter bir film çekimi idi. Konu «Adım Adım Anadolu». Sonra... sırayla son filmi «Talihsiz Yavrum»un gala gecesinde bulunacak, Televizyonu ziyaret edecek... Ve bu arada çeşitli reklâm şirketleriyle yeni mukaveleler imzalayacaktı...

Bir çırpıda anlatıvermişti bunları küçük Murat. Sözlerini bitirdikten sonra derin derin nefes aldı ve «Geldik!.. Geldik...» diye bağırdı çocukca bir neşeyle...

Güneşli, pırıl pırıl bir kış gününde Ankara garında Murat'ın yanında yürürken yine düşüncelere dalmıştım... Bütün bu işleri yapabilecek miydi bu çocuk? Bu minicik güzel bebek... Sonra ansızın bu düşüncelerimi bir kalemde siliverdim. Çünkü Murat'ı ilk gördüğümde de önce onun için söylenenlere pek inanamamış, fakat zamanla bu küçücüğün icabında ne kadar büyüdüğüne gözlerimle şahit olmuştum...

— «Yapar...» dedim. «Yapar o.» Tatlı gamzeleriyle gülümseyerek: «Yapmaya çalışacağım.» dedi.

Hareketli, güzel günler yaşadı Murat Ankara'da. Yorulmadan çalıştı... Çalıştı...

Bu arada çocuk parklarına gitmeyi bile ihmal etmedi. Hızlı çekilmiş bir film şeridi gibi 3 günü geride bırakırken bir kez daha ispat ediyordu azmini, başarısını, uslu cici bir çocuk olduğunu ve büyüklüğünü...

Hoşça Kalın Sevgili Çocuklar...

SIDIKA DURMUŞ

Murat, bir Fransız firması tarafından çekilen dökümanter filmde ,gezdiği yerler arasında en çok Hitit müzesini sevdi.

BİRAZ DA GÜLELİM

— «Üzerinde durduğun şeyin bir kum tepesi olduğundan emin misin?»

— «Eğer buraya gelip benim halimi görseydiniz hakikaten annemin evde olmadığına inanırdınız.»

— «Annem karşıdan karşıya geçmenin daima tehlikeli olduğunu söylediği için ben de hep kaldırımdan giderim.»

— «Evet doğru yoldasın, devam et.»

— «Dikkat et, avucunun içinde her zaman bir şey saklar.»

ALİ DOĞANER'İN KALEMİNDEN

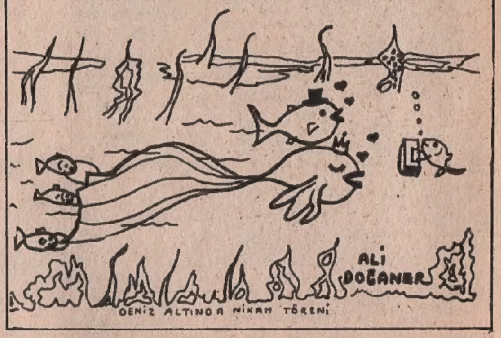

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Engin Alayoğlu
Bolu 16.12.1963

Serap Pektaş
Besni 16.12.1963

Mehmet Akay
Bolu 1963

Kemal K. Oğulları
İzmir 13.12.1963

Altan Aktar
Ankara 17.12.1961

Betül Moralı
İstanbul 17.12.1968

Berna Moralı
İstanbul 17.12.1968

Atila Uçar
Kayseri 22.12.1957

Erdal Artan
İstanbul 21.12.1960

Belgin Ergenç
Manisa 21.12.1961

Zeynep Sünger
İstanbul 1967

Salih Yılmaz Oran
İstanbul 22.12.1969

OYUN-EĞLENCE-BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

1 — Eğer sayıları doğru birleştirdinizse karşınıza bir AT çıkması gerekirdi.

3 — Yavru Vatan Kıbrıs'ın kentini buldunuz mu? Bulamadınızsa bize kulak verin. Ben LEFKOŞE'YİM.

GELECEK HAFTA NELER VAR?

- Dersle Müzik Birarada
- Modern Spor Jimnastik
- Minyatür Cennet Monako
- Tefrika Romanlarımız En Güzel Yerinde

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
16 ARALIK 1974
Sayı : 51 Sıra No. 987
Yıl : 29 Cilt : 2

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare : Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1, İSTANBUL

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

ARALIK AYI HEDİYE KUPONU : 3

ÇOCUK KULÜBÜ : 6

FENERBAHÇE

Ayaktakiler Soldan Sağa: Yılmaz, Yavuz, Alpaslan, Mustafa, Osman, Ziya... Oturanlar Soldan Sağa: Cemil, Serkan Aydın, Ender, Zafer.